

GAZETA NARODOWA WILEŃSKA

WE SRZODĘ DNIA 9. LIPCA ROKU 1794.

Virtus non territa monstris.

Z Wilna dnia 9 Lipca.

Włościanie Pawłowscy Obywatelskiem staraniem X. Brzoźtowskiego do porządnej na wszelki przypadek obrony pospolitej przyzwyczajeni, dali świeżo odwagi swojej dowody. Przelżtego tygodnia 50 do 60. Kozaków przedsięwzięli ekspedycją na Pawłów i okolice jego, swemi jeszcze odwiedzinami nietknięte. Rozstawione były na granicach Pawłowskich pikiety mieszkańców, które postrzegłszy zdaleka przybywających do siebie gości, dali znać o nich. Ruszyli zaraz do Okopow swoich Włościanie, skąd tak dobrze razili nieprzyjaciela, że zostawili kilku na placu, unioł się szypko z zamyśłami swojemi. Na drugi dzień z kilkudziesiąt Kozakami przybyło kilkudziesiąt Karabinierow i piechoty na, pewną wyprawę ku Pawłowu. Uwiadomione o tem za czału w nienaywiększej odległości będące placowki od Obozu Wojska Rzpltey, uczyniły wczesne około Pawłowa przygotowanie do przyjęcia tych gości, a przypuściwszy ich spokojnie pod sam Pawłów, wzięli potem we dwa ognie nieprzyjaciela, którego tak dobrze razili, że kilkadziesiąt utraciwłszy, z resztą w rozrypkę poszedł. W lasach od Pawłowa pokazywać się mogą Kozacy, ale zamiast coby strzalić mieli bezbronych, niechayby znajdowali gotowy odpor jak w Pawłowie.

Miłą rzecz publiczności uczyniemy, gdy położymy teraz (bo też dopiero nas doszło) imię i nazwisko tego nieustraszonego Rolnika Zmudzkiego, który rzuciłszy się w Morze, zmiewolił determinacją swoją szacunek Kapitana i właściciela niewielkiego Okrętu Pruskiego, i za to w liczbie ofiar ma dla siebie złoty brylantami sadzony od Obywatelki Abramowiczowey złożony pierścień. *Lukasz Kalinowski*, jako w wspomnionym przypadku, tak i w innych akcyach zawsze mężnie się stawiał, mianowicie gdy powtórnie rzucił się w Morze dla zdobycia płynącego statku Rosyjskiego, a nie dość silnie wparty od swoich, dostał się w niewolę, z której gdy po niejakiem czasie szczęśliwie uszedł, przywrócony Oyczyźnie, otrzymał w zasłużonej nagrodzie od Naywyższej Komendy rangę Chorążego w Wojsku Rzpltey. „Gdyśmy go pierwszy raz (słowa są z listu jego) użyłszy rangi *Officyera*) w mundur ubrał, i wzięł do swojej Kompanii, zdało się z jego postawy, że się on urodził w tym mundurze, a stał jego nie odmienił się bynajmniej, i nie go nie zmieszało, jak

„gdyby się od dzieciństwa w takich posiedzeniach znajdował. „Rolnicy Polacy! na których wierność i cnotę przewrotna chytrność zasadzki czyni, obieraycież sobie czy chlubną dla zasług od Rządu Krajowego nagrodę, czy fałszywe obietnice zwołującego nieprzyjaciela.

Wydział Porządku w Deputacyi Centralney W. X Lit:

Wszystkie swe prace i usiłowania obracając do tego jedynie celu, ażeby wspólnie Obywatelom swoim w tych ciężarach, które od wojny są nieoddzielne jakakolwiek ulgę przynieść można było, i w tym względzie uważając straszną uciążliwość, a nawet i niepodobiestwo w dostarczeniu Furmanek na każdodzienną prawie transporta żywności i innych Rekwizytow Wojskowych, do Kolumn przez same Województwo Wileńskie i jego poblizsze okolice, które od momentu weyścia wojsk nieprzyjacielskich w Kraje nasze, naywięcej wyniszczone zostały. Wzywa dzielney pomocy waszey Obywateli! całej Prowincyi Litewskiej, ażebyście ratując od ostatecznego już zniszczenia Braci waszych, jako obowiązani wspólnie dźwigać ciężary dla Oyczyzny ustanowili raz na zawsze Furmanki stałe, na całą Kampanią, sposobem naymniey trudnym, a ochraniającym Was mianowicie w odległych Województwach i Powiatach mieszkających, od przykrej kolei dostarczania Furmanek, z każdego Dymu o mil kilkanaście lub kilkadziesiąt do Wilna, i odrywania Rolników przez kilka niedziel w tey porze, która dla gospodarstwa jest naygwałtowniejszą. — Sposob ten do ustanowienia Furmanek stałych, podaje się do wykonania następujący. =

1mo: W każdym Województwie i Powiecie ze dwóchset Dymów Rolniczych Szlacheckich i Duchownych, według Taryfzy ostateczney Seymu Konfitycuynego, niewyłączając nawet Miast i Miasteczek pomniejszych, mają być dostarczone dwa Konie mocne z zaprzęgiem i woz drabiasty, czyli Bryczka okuta.

2do: W Miastach zaś Wydziałowych z Dymow 150 mają być podobnież dwa Konie z zaprzęgiem i Bryczka dostarczone.

3tio: Dla oszczędzenia Rolników, na Furmanow do takowych Bryczek mają być brani Żydzi, a to w ten sposob, iż Komisysie Porządkowe i Magistraty w Miastach Wydziałowych naprzód do ilości Furmanek swego Powiatu, wyliczą wielość Furmanow,

i tych dostarczenie w proporcją głów Zy-
dowskich na Kahały rozłożą: przy każdym
zaś Furmanie po Zł: 60. na strawne trzy
Miesięczne wypłacić Kahałom nakażą: oraz
Furmani ażeby przyzwoicie ubrani byli do-
pilnują.

4to: Kommissye Porządkowe ułożą w tym
Punkcie Rozkład równie wszystkich Obywa-
teli dotykający. Dla łatwiejszego zaś ufk-
tecznienia takowego rozkładu, Wydział Po-
rządku w Deputacyi Centralney cenę tak
Koni, jako też wozow i zaprzęgow przerna-
cza, iż para Koni z zaprzęgiem i wozem
kosztować powinny Zł: 520. Dogadzając zaś
potrzebie Furażowania koni, z każdym 200.
Wieskich i Miasieczkowych, a z Miaszt Wy-
działowych z każdym 150. Dymow, aby w
Kommissyach Porządkowych po Zł: 80. zło-
żone było determinuje

5to: Lecz żeby takowe postanowienie Fur-
manek stałych, nie samego tylko całkowicie
dotykały Rolnika, winne będą Dwory część
onego na siebie przyjąć, zwłaszcza, iż odry-
wanie Rolników od pracy i gospodarstwa fa-
mymże Dworom największą przynosi szkodę.
A ztąd Kommissye Porządkowe przy formo-
waniu rozkładu takową zachowają proporcją,
iżby z każdego Dymu Rolniczego po Zł: 2.
od Rolnika; a po złotemu ze Dworu wypła-
cono było. Co licząc z 200. Dymow Wies-
kich uczyni Zł: 600. Z tych po odtrące-
niu 520. Zł: temu na kogo z rozkładu do-
starczenie koni i wozu przeznaczone będzie;
80. Zł: zostanie w Kommissyi na Furażo-
wanie tychże koni, jak się pomieniło wyżej.
W Miasztach zaś Wydziałowych, (w których
Magistraty rozkład uczynić są winne) całko-
wite 600. Zł: sposobem powyższym na fa-
mym mieszkańców rozłożone byź mają.

A gdy to urządzenie względem stałych
Furmanek skutecznione zostanie, żadne Fur-
manki od Obywatelów od tego momentu
brane już nie będą, i jeźli w nagłych przy-
padkach (czego się nawet spodziewać nie
można) zdarzyło się o nie rekwirować, na
ten czas na każdą milę od konia po groszy
20. płacone będzie.

Nie trzeba tłumaczyć wam współ Oby-
watele, że uczyniwszy raz dla Ojczyzny o-
fiarę, niedoświadczycie już odtąd odrywa-
nia i mitrżenia Rolników, i że unikniecie
od tej kolei, której Wwdztwo Wileńskie i
inne poblizsze Miaszt Wilna okolice doświad-
czyć musiały. Do własnego więc rozważa-
nia waszego Obywatele! Wydział Porządku
oddaje swe Urządzenie niniejsze. Każdy za-
pewne z was pozna widocznie, że w tym
nie szuka się jak tylko ulgi w ciężarach,
które wszakże słodkie nam byź powinny, bo
dla Ojczyzny i wolności poświęcane.

Kommissye Porządkowe wszystkich Woje-
wództw i Powiatów po doysciu takowego
Urządzenia, zatrudnią się natychmiast naj-
spieszniejszym onego uskutecznieniem, tak
iżby odleglejsze naydalej w przeciągu 4.
tygodni, wszystkie Furmanki w mieyscach
Kommissyow swoich zgromadziły się, i o tym
Wydziałowi Porządku w Deputacyi Central-
ney niezwłocznie Kommissye zaraportują,
który potrzebne tych Furmanek uczyni roz-
rządzenie, Kommissye zaś poblizsze Wwdztw
i Powiatow, jako to: Trocka, Wileńska, Me-
secka, Kowieńska, Preńska, Ofzmiańska, Ey-
fzyska, Lidzka i Wilkomirska obowiązane są
to dopełnić w przeciągu Niedziel 2 i zgro-
madzone Furmanki natychmiast do Wilna

przystawią. Które to Urządzenie żeby każ-
dego wiadomości doszło: Wydział Porządku
rozdrukować one i natychmiast rozestłać Kan-
cellaryi swojej zaleca. Działo się w Wilnie
R 1794 Mca Junii 30. dnia.

*Kontynuacja Prawideł Administracyi Ma-
jątku po osobach osądzonych, zbiegłych, i
aresztowanych,*

§ III. Co do sposobów postępowania w obje-
ciu dóbr w obydwóch gatunkach

1mo: Wydział Sprawiedliwości odda Wy-
działowi Skarbu, dekreta ofob osą-
dzonych, i następnie jakie wypadną, addawać
będzie.

2do: Gdy majątek osądzonego na Skarb
publiczny przyznany zostanie, Wydział
Skarbu w porządku objęcia onego, wyda za-
lecenie Kommissyom Porządkowym, pod któ-
remi tenże majątek znajdować się będzie,
z przydaniem Officyalistow Skarbowych.

3tio: Kommissye przeto Porządkowe za
odebranemi zleceniami od Wydziału Skar-
bowego, powinny niezwłocznie przez wy-
znaczone z pomiędzy siebie ofoby, wraz z
przydanemi do tego od Wydziału Skarbo-
wego Officyalistami Skarbowemi, objąć w za-
rządzenie swoje, stosownie do powyższych
prawideł, pozostały po osądzonym majątek:
Regestr rzeczy ruchomych i nieruchomych
porządnie spisnąć, tradycyjnych Possessorów
kalkulacyi wysłuchać, i jeźli by należytość
swoję wybrali. Dobra od nich odebrać; je-
źli by zaś własności swojej niewybrali, po-
dług Dekretu przy Possessyi dalszey zosta-
wić

4to: Do tych Kommissyi, za obwieszcze-
niem przez nie wydać się mającym, udadzą
się służący, rzemieślnicy, gospodarze domow
z należytościami, żony i dzieci osądzonego
z prawami swojemi; a Kommissye takowe ich
należytości i prawa w dziele swoim zakon-
notują, zweryfikują, i o realności ich opinie
swoję przyłączają, i to wszystko wraz z po-
wyższemi rejestrami i inwentarzami do Wy-
działu Skarbu odesłać.

5to: Przy odsyłaniu rejestrów, inwenta-
rzów i opinii o długach, odeszłać razem i go-
towe pieniądze, srebra, złoto i klejnoty; a
względem Dóbr nieruchomych dadzą opinią
swoję, jaki jest szacunek i jaki z nich dochód
byź może Sprzety zaś i inne ruchomości
otaxować każą, i taxę do rejestrów przy-
łączają.

6to: Rada za przełożeniem Wydziału Skar-
bu wyda potym Rezolucją, czyli i jak Do-
bra ruchome sprzedane. Dobra zaś nieru-
chome, kiedy i w jaki sposób rządzone, i
czyli też sprzedawane byź mają? oznaczy
oraz sposób zaspokojenia powyższych dłu-
żników i opłacenia procentów. Co nim na-
stąpi, Kommissye Porządkowe z przydanemi
do tego Officyalistami Skarbowemi, objawszy
w niezwłoczne zarządzenie swoje tak Dobra
ruchome, jako i nieruchome, całości ich i be-
spieczństwa, pod odpowiedzialnością z osób i ma-
jątków swoich pilnować mają.

Powtóre co do ofob aresztowanych.

1mo: Dobra takowych ofob tak ruchome,
jako i nie ruchome zostawać tylko będą w
zabezpieczeniu Narodowym dopóty, dopóki
Sąd Kryminalny przyzwoity ofstatecznego
względem nich nie wyda wyroku.

zdo: Dla czego z takowych Dóbr nie będą płacone długi żadne, wyjąwszy tylko procenta dla żon i dzieci w powyższym sposobie, jeżeli im się należą. Prawa Zastawników, Kontrakty Arendowników i Posseßorów Tradycyjnych warując.

zto: Wydział więc Belpieczestwa poda i podawać będzie Wydziałowi Skarbu listę osób aresztowanych o występki przeciwko Narodowi, który tak jako wyżej, do Kommissyi Porządkowych względem tymczasowego zarządzenia ich majątkami, zalecenie wydawać będzie.

zto: Zabezpieczenie to, pod Naywyższym Rady dozorem, przez Kommissye Porządkowe z przydanemi od tego Offycyalistami Skarbowemi, pilnowane i skutkowane będzie, tak do Dóbr Swieckich, jako i Dóbr Duchownych. Kommissye zaś Duchowne, które Juryzdykcyę miejscowe Duchowne ustanowią, aż do ostatecznego wyroku Sądu trwać mają.

zto: Kommissye Porządkowe winne będą zdać sprawę z zarządzenia swego aresztowanemu, gdy uwolnionym zostanie przez Sąd: Wydziałowi Skarbu w Radzie, gdy aresztowany przez Sąd winnym uznany będzie, i dalsze od tegoż Wydziału odbiorą zalecenia do powyższych prawideł stołowne.

Potrzenie co do osób zbiegłych.

zmo: Zbiegłym nie ma być rozumiany, tylko ten, do którego osoby aresztowania, Wydział Belpieczestwa miałby powody, gdyby się w kraju znajdował.

zdo: Listę takowych osób podać powinien Wydział Belpieczestwa, jedną Wydziałowi Skarbu, drugą Sądowi Kryminalnemu przyzwolitemu.

zto: Dobrze zbiegłych listą objętych, póki przez Sąd Kryminalny przyzwolity osądzonymi nie zostaną, mają być tym sposobem zarządzane, jak aresztowanych: po osądzeniu zaś, Wydział Skarbowy postąpi sobie z nimi wedle wyroku, jaki zapadnie. — Dan w Warszawie na S. lly Rady dnia 9 Miesiąca Czerwca 1794 Roku.

Okropny przypadek na dniu 28 przeszłego Miesiąca w Warszawie zdarzony, przeciwny Charakterowi wolności i cnoty powstającego Narodu, więkzym nierównie smutkiem wszystkich Dobrych Obywatelów napelnia, a nizeliby dotykać mogła przegrane jaka batalia, i znaczniejsza klęska odniesiona. Kładziemy zupełny opis tego (bógdajby nigdy nie praktykowanego) zdarzenia.

Z Warszawy dnia 1 Lipca.

Smutna wiadomość o Krakowie oddanym przez zdradę *Wieniawskiego* kommandanta bez oporu prawie w ręce nieprzyjaciela, zda się, iż była przyczyną wznieconego żądania przez Obywateli Miasta tutejszego *Warszawy*, aby osoby o zdradę Oyczyzny obwinione w więzieniach będące najprędziej karę zasłużoną odniosły. Z tey przyczyny obok owey wiadomości o zdradzie *Wieniawskiego* wszędzie mówiono o karze winowajców. Głos ten stał się prawie powszechny.

Znaczna więc ludu zgromadzonego część zaraz podała o to prośby do Rady przedsięwzięta, i z dnia 27 Czerwca na 28 w nocy kilkanaście szubienic w różnych miejscach Miasta do takowej eksekucyi przygotowano, a nazajutrz o godzinie 8. z raną część ludu

uzbroionego naprzód przed domem, potem w środku mieszkania Prezydenta Miasta *Warszawy* stawiała się, żądając Sądu i ukarania winnych.

Niektórzy z tych po ulicach Miasta w miejscach, gdzie szubienice wystawione były, oczekiwali skutku, jaki żądania pierwszych nastąpi. Prezydent pierwey w domu swoim, potem wraz z Radą przed miejscem, i w miejscu sefyy Radnych zgromadzonemu ludowi przekładali niepodobieństwo tak nagley eksekucyi, jako i nieodbita potrzebę użycia przyzwolitego w tey mierze postępku sądowego w widokach nawet politycznych. Ztąd kilka dni czasu sądzili być potrzebnemi do takowego wykonania. Lud przytomny tym przełożeniom zdał się być niemi skłoniony, i rezolucye Prezydenta wydane do Cyrkułów zaczęły pomyślny czynić skutek, zwłaszcza gdy już w tych, którzy o woli jego dokładnie uwiadomieni byli względem zrzucenia szubienic wszelka spokojność utrzymana została.

Lecz w innych Cyrkułach nieobiaśnionych o tym dokładnie, część ludu niewiedząc o rezolucyach i przełożeniach Rady, tudzież o dyfpozycyach Prezydenta zrzucenia szubienic z okropney wiadomości o zdradzie *Wieniawskiego* i z przewłoki kary zdrajców zbytнім zapalem uniesiona rzuciła się na różne więzienia i z tych wzięwszy osoby, które winnieyszemi być miały, to jest: *Boskampa* Łańcopolskiego, *Roguskiego* Instygatora Koronnego przeciwko Powstaniu Narodowemu od *Igielstroma* utworzonego, *Grabowskiego* i *Pietkę* o szpiegostwo obwinionego, *Wulfersa*, *Xcia Majsalskiego* Biskupa Wileń: i *Xcia Czetwertyńskiego* K. sztel: *Przemyskiego*, w zamiarze tychże dostawienia do Sądu, a wśród zbytniego zapalu tak oporem samychże więźniów, jako i perswazyą niektórych osób a może jak wszelkie pozory zdają się przeświadczać. Intrygą obcą przez przekupionych niektórych powiękzonego; *Xcia Majsalskiego* przed bramą pałacu *Bryllowskiego*, *Xcia Czetwertyńskiego* przed Pałacem *Branickiego* za *Stym Krzyżem*, *Wulfersa* na *Krakowskim* przedmieściu niedaleko *Bernardynów*, a innych 4ch na trzech szubienicach przed *Ratuszem* w rynku starey *Warszawy* powiesiła. W tym zaś tak znacznym ludu uniesieniu się, wszystkie usiłowania na uśmierzenie onego czynione, były bez skutku.

Prócz tych *Majewski* Instygator zeszedł Juryzdykcyi *Marszałkowskiej* niosący od Rady papiery dla Sądu *Kryminalnego*, gdy ostro na zapytania ludu odpowiadając, tychże papierów pokazać niechciał, owszem je zedrzeć usiłował, porozumiany jakoby to na obronę winowajców czynił, bez żadnego innego podeyrzenia, schwytny, podobnemu obwieśnieniu podpadł losowi.

Niespracowany jednak w swoim przedsięwzięciu przywrócenia spokojności Prezydent Miasta *Zakrzewski* mimo bezskuteczne tylokrotne na wstrzymanie ludu czynione usiłowania, udał się do więzienia w Pałacu *Rzpltey Bryllowski* zwanym, z którego prócz wyrzeczonych, więcej więźniów brać zamysłano. Tam podniesiony przez otaczających go Obywatelów miał głos do Ludu. Jakoż przez miłość i zaufanie, które ma powszechnie u wszystkich tyle dokazał, iż dalszy impet ludu wstrzymał, i spokojność (z zapewnieniem w kilku dniach przyspieszenia Sądu i

egzekucyi winowayców) przywrócił.

Na powrót części na ręku ludu niefrony, części w powozie przez niego ciągniony do mieszkania swego wśród okrzyków i różnych przywiązania okazowań zaprowadzony. A lud uspokoiwszy się, powracał nie zajęte trupami szubienice porzucił. Naza jutrz tenże lud, który z największym wprzód zapalem żądał dla winowayców kary, niespodziewanym zdarzeniem przez intrygę tylko rządzoną przenikniony uczuł łkodę, jaką w rozmaitym względzie ztąd ponosił.

Użyci do wykonania tego obwieszenia zniknęli z pośródka skarżących tak przykre zdarzenie.

Ciała obwieszonych zdjęte na cmentarzach pochowane zostały, i niewzdrygano się tey przylugi dopełnić zwłokom obwinionych, a bez wyroku sądu potępionemi być niemożących. Podobne zdarzenie jak pierwsze, tak nigdy zapewne powtórzone nie będzie. Magistratury do zwyczajnego przystąpiły postępowania porządku i w całym mieście spokojność tegoż dnia zwrócona.

Sąd Kryminalny Xięstwa Mazowieckiego po wysłuchanych examinach, złożonych dowodach, i świadectwach o Szpiegowstwie oskarżonego Karola Fergoffona przekonywających Dekretem swym jako zdrajcę i aktualnego Szpiega Apraxymowi Generałowi Molkiewskiemu usługę czyniącego na dniu 3. Lipca powieścić rozkazał; a wszelki majątek na Skarb Publiczny *salvo jure Creditorum* przeznaczył.

Odezwa TADEUSZA KOSIUSZKI Naczelnika siły zbroynnej Narodowej do Ludu Warszawskiego

Kiedy wszystkie trudy i starania moje nałożone są ku odparciu nieprzyjaciela, wieść mnie dochodzi, iż straszniejszy nad obce wojsko nieprzyjaciel grozi nam i wnętrzości naszej rozdziera. To co się stało na dniu wczorajszym w Warszawie, napełniło serce moje gorącością i smutkiem. Chęć ukarania winowayców była dobra, ale czemuż ukarani bez wyroku sądu? czemu zgwałcona Prawa powaga i świętość? czemu ten co mieniem ich był do was wysłany skrzywdzony i okryty ranami? czemu Urzędnik Publiczny niewinny, wraz z obwinionemi haniebnie z życia wyzuty? I toż to jest czynem ludu, który podniósł oręż i zwyciężył obcych najeźdźców, ażeby sobie wolność porządną, panowanie prawa i szczęście spokojne z nich tylko wypłynąć mogące przywrócił.

Obywatele zastanowcie się, skryte i złości we duchy w zmiowie z nieprzyjaciółmi naszymi obłąkały was, wzburzyły umysły, bo im tego potrzeba, ażeby Rządu nie było, ażeby gorącość wasza wyniosła się nad Sąd, nad Prawo, nad wszelki porządek społeczeństwa, bo wtedy łatwiej im przyjdzie pokonać się i dzielność waszą, kiedy wśród nieporządku i zamieszania, każdy życia swego nie pewny, nie mógłby myśleć, ani o rzeczy Publicznej, ani o zbawieniu waszym: wtedy, lecz po czasie poznalibyście, iż was oszukano, poznalibyście chytrą i obłąkę tych mniemanych i zwodniczych podchlebców waszych, którzy przekupieni od nieprzyjaciela wmawiają w was, iż Rządu nie masz, na to, ażeby w samej rzeczy go nie było, kiedy przez ręce wasze obalonym zostanie.

Skoro obróty wojenne dozwolą mi oddalić

się na moment od powierzonej mi powinności, stanę wśród was, może widok żdźnierza, który życie swoje codziennie dla was naraża, będzie wam miły, ale chęć ażeby żaden smutek na twarzy mojej wyrzyty, nie skaził tey chwili, chęć ażeby radość zupełna była, w ten czas dla was i dla mnie, chęć ażeby widok mój przypomniawszy wam, że obrona wolności i Ojczyzny powinna nas jedynie zaprzętać i łączyć, że jednością tylko możemy być filii, że sprawiedliwością, nie gwałtami bezpieczni u siebie i szanowni u świata będziemy.

Obywatele! zaklinam was na Ojczyznę i was samych! zatrzyccie moment obłąkania jednością, odwagą, przeciw wspólnym nieprzyjaciółom, i ciągłym odtąd uszanowaniem Praw, i tych, którzy imieniem Prawa rozkazują, wiedźcie, że kto Prawom posłusznym być nie chce, ten nie wart wolności. Dla tego więc, ażeby żal podobny, nigdy już serca mego nie napełniał, ganiąc opóźnienie sprawiedliwości dla więźniów krajowych, Zalecam Radzie Najwyższej, by ta nieodwłocznie przyspieszyła czynności Magistratur pod Zwierzchnością jej będących, równie jak zalecała Sądowi Kryminalnemu, zatrudniać się nieustannie sądzeniem więźniów, karaniem winnych, uwolnieniem niewinnych, a tak dopełniając tego, czego sprawiedliwość publiczna wyciąga.

Zakazuję jak najsurowiej ludowi, dla dobra i zbawienia jego: wszelkich odtąd nieporządków rozruchów, gwałcenia więzień, unania osób i karania ich śmiercią.

Jeżeli macie jakie żądania do przełożenia Rządowi, nieprzekładajcie ich tłumnie z hałasem nieprzyzwoitym, z bronią w ręku, które tylko przeciw nieprzyjaciółom i najeźdźcom kraju używać powinniście; ale spokojnie, poważnie przez swoich Cyrkulowych zwierzchników, lub przez Delegowane z pomiędzy was godne usłouchy: bo taki tylko sposób ludzom wolnym przystoi. Wiedźcie, że rząd jest dla was, że o was myśli; dla was pracuje. Kto zaś nieidzie do rządu drogą należytą, jest buntownikiem i burzycielem spokojności publicznej, i jak taki, karany być powinien.

Wojska Rzeczypospolitej i ja poświęciliśmy się za wolność, całość i niepodległość naszą, za nią tylko jedną, za tych, którzy. *Hasła* temu szczerze wierni są, walczyć i zginąć pragniemy, wy, których gorąca odwaga chce być czynna dla Ojczyzny, użyjcie jej przeciw obcym nieprzyjaciółom, przybywajcie ile was jest wolnych od obowiązków rządowych, lub gospodarskich do obozu mego, tu was po bratersku przyjmimy, tu z wami chętnie zaskugi nasze dzielnie będziemy. Spuście się na Władzę Rządową co do porządku Miasta, a zdrajcy nie ujdą, tak i wy sławę zyskacie i oni karę odbiorą — Dan w obozie pod Gólkowem dnia 29. Mca Czerwca 1794. Roku.

Tadeusz Kosciuszko.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Włoch dnia 5t Maja.

Twierdzą tu, że trzy Kolumny Francuskiego Wojska, które się pod górą Cenis i w Luzernetta znajdują, po otrzymanym sukursie złączą się razem i pomaszerują na Turyn. W Sabaudyi znajduje się Francuskiego Wojska 32 000

D O D A T E K

D O

GAZETY NARODOWEY
WILEŃSKIEY.

WE SRZODĘ DNIA 9. LIPCA ROKU 1794.

Z Wilna dnia 9. Lipca.

List Obywatela Mirbacha do Deputacyi Centralney W. X. Litt. pod dniem 3. Lipca 1794 z Lipawy.

SZANOWNI OBYWATELE!

Wdzięczności za urodzenie się na Ziemi Polskiej, powołaniu tworzącemu we mnie cnotę, przywiązaniu, którem oddycham dla Ukochaney Ojczyzny, wypłacając powinność: schyliłem ramiona pod słodkie rozkazy Wasze, w zamiarach i Planie wiązanych Izcześnie Narodu naszego z Kurlandzkim, przez Renowacyą Unii pod Naczelnictwem Tadeusza Kościuszki. Za pomocą Nieba te cele wasze już wzięły skutek. — Obiałem bez wystrachu Lipawę dnia 27. Junii, a następnie poblizsze Xięstwa Kurlandzkiego na mil żilka ofady. — Po przysiędze nastąpiły subskrypcye dobrowolne Obywatelskie. — Po tych solennościach pod Prezydencyą Obywatela Woytkiewicza Generała Majora Pttu Teltzewskiego, wolnymi głosami z stałem obranym na Generał-Majora Xięstwa Kurlandzkiego. — Przyjaźni Powstaniu Naszemu i swemu razem Szlachta, Kupcy i Gmin, z przywiązania nuzięcznie pomagają. — Otrzymałem za ukroczeniem tu moim armat 5 i moździerza do pułczenia bomb, tudzież i nieco ręczney broni, nadto jeszcze armat cztero fantowych z Okrętu Angielskiego 6. zakupilem. — Uniwersałę stosowne do Powstania Narodu rozesłałem. — Prowianta i Furazę dla Woytk naszych z Dobr Xiążęcych udysponowałem, i te bez oporu są dostawiane. — Wewnętrzne uporządkowanie przyymują z chęcią Obywatele Lipawscy. — Dalsze operacye kontynuować będę, inney nie pragnąc chluby, nad tę, żem dopełnił obowiązków Polaka.

Henryk Mirbach Obywatel.

P. S. Regularney Milicyi Nadworney Xięcia z bronią i mundurami chętnych służenia Ojczyźnie głów 48 dołk tem, i w momencie tey ekspedycyi jeszcze armat dwie z jednego Okrętu zakupilem.

Odpis od Deputacyi Centralney W. X. Litt:

SZANOWNI OBYWATELU GENERALE!

„ To wszystko, co już dopełnił dla Ojczyzny, w zamiarze wspólnego ziednoczenia Obywatelów Kurlandzkich z Rzeczpospolitą, będzie nieśmiertelną pamiątką gorliwości, cnoty, i zasługi Twoiey tak wielkiey; jak ważną nader jest rzeczą, żeby Współ Bracia nasi jedneyże Ojczyzny Synowie, przez zdradę i obłudę odry-

„ wanemi od nas nie byli. — Deputacya Centralna Litewska uwiadomiona Listem „ Twoim Obywatelu Generale! o weyściu „ do Lipawy wespół z Walecznym Generalem Woytkiewiczem; oraz o Sentymentach, z jakimi Was przyjęli Obywatele tamedzni, zleciła Mnie, ażebym Imieniem oney oświadczył Wam wspólną wdzięczność za tę gorliwość Obywatelską, szczególniey zaś, ażebym Tobie Obywatelu Generale powinszował téy ufnosci, którą znalazłeś u Współ-Braci Naszey Obywatelów Kurlandzkich, w obiorze siebie jednomyślnym na Generała Majora. — Ta jednomyślność, ta skłonność Ducha do wspólnego dźwignania się z pod obrzydley Przemocy Tyranii Pułnocney; nader gruntowne stawia wyobrażenie o tey wierności, z którą Obywatele tamedzni byli zawsze dla Rzeczypospolitey. — Mała część Zdraycow i opor Władzy, która niemi rozrządza, nie może charakteryzować téy ogulney woli, z jaką się okazują względem Nas godni wolności i sławy, godni Rzeczypospolitey Kurlandczykowie. — Téy broni, którą macie w ręku Waszym Waleczni Generałowie! zapewne nie przydzie Wam użyć, tylko na Zdraycow tey wolney części Ziemi Naszey i na Tyranów, którzy ich protegować będą. — Bliski jest moment, w którym przez mężstwo, roztropność i gorliwość Waszą, widzieć będziemy z radością oswoobodzonych Obywatelów wiernych prawey swey Władzy, wiernych Rzeczypospolitey Polskiej. Takie jest przekonanie o Was gorliwi Generałowie! w całym składzie Deputacyi Centralney Litewskiej. A Ja dosyć znayduję w feru moim pociechy, żem został wybrany na tłumacza tych Sentymentów, które się tak bardzo zgadzają z wewnętrznym czuciem moim. Datt w Wilnie dnia 8 Julii 1794. Roku.

Antoni Tyzenhauz P. M. W.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Paryża dnia 6. Czerwca.

Czytał Bierre list Soubranu i Milhaud Reprezentantów Armii Pirenejskich na Wschodzie z Collioure dnia 27. Maja datowany, z którego, o otrzymanych zwycięstwach następujące wyczytuemy szczeguły.

Twierdza St. Elme, podług opisu tego listu, sytuowana na przykro-spadzistej skale, wysokimi murami i szerokim otoczona rowem, niemogła być, tylko z jednej strony, bombardowana. Pozyeya tey twierdzy przykstepu do Collioure i Port Vendre broniąca, wymagała tym większey potrzeby

wprzód dobytą oney, chcąc tamte obydwie Miasta opanować. Dla skutecznego przedsięwziętego planu, trzeba było sprowadzić ciężką Artylleryą; lecz dla sprowadzenia jej przez góry Pyreńskie zostawała tylko jedna ścieżka, którą ledwie tylko człowiek jeden mógł przechodzić. W kilku dniach na pół trzeciej mili tak trudną drogą torować, 24. funtowe armaty i dwa miedziane zębkoma ludzkiemi tam zaprowadzić, byby i kule przez góry transportować, było to w samey prawdzie wielkim cudem, który miłości ku Ojczyźnie będąc skutkiem, dla naszych braci zbrojnych był właśnie tylko igraszką. — Artyllerya przedzierata się przez skały w dzień i w nocy z nieustannym wykrzykiwaniem: *Kwiat Rzeczpa/polito!* Tym sposobem Żołnierze wolności, przewyciężyli w krótkie trudności wszelkie w tych tak trudnych przeprawach natury zisądzone. — Ledwie co pierwsze przed St: *Elme* założone zostały baterye, alie zaraz przystąpiono do bombardowania tej twierdzy. Niektóre Armaty przez tęgosc zbytecznego ognia stały się nieużytecznemi, przez inne zafakowane były. — W momencie, gdy twierdza St: *Elme* prawie całkiem zburzoną bydz się widziata, i Hiszpani nieuchronnego zatym doznać szturmu spodziewali się, wyciągnęli w nocy z dnia 25. na 26. z tej twierdzy do *Collioure*: teży samey nocy opuścili też i *Port Vendre*. — Zostawało więc jeszcze w ich rękach *Collioure* mocnymi fortyfikacyami opatrzone, i pod zasloną 4 twierdzy i 2. prawie niezwycięzonych redut utrzymujące się. Pomimo jednak tak mocne, obrony śródki, i garnizonu 27 000. żołnierzy doświadczonych złożonego — Rzeczne Miasto kapitulować musiało, Wojsko u nog Republikanow broń złożyło, i przysięgło iż więcej walczyć nie będzie przeciwko Francuzom. Naszym życzeniem byłoby widzieć cały Narod Francuzki zgromadzony na wierzchołkach gór przy *Collioure* dla przypatrzenia się takowym tryumfom.

Opiócz Artylleryi i Kawaleryi znajdowało się w *Collioure* i poblizszych stanowiskach 11. Regimentow Infanteryi Hiszpańskiej, licząc w to 6 Batalionow Guardyi, a ze wszystkim 3ch Generalow Felt Marszałkow, 10. Brygadyerow, 15. Pułkownikow, 360. innych Officyerow, 300. Sierżantow, 6468. Gemeynow; 1. Kompanię Kawaleryi i 10. zmaite Kompanie Artylleryzstow. Zdobyczą naszą zostały 6468 sztuk karabinkow, 20. chorągwi, wszystkie Konie &c. Polytamy ztąd 2 Officyerow, którzy znaki zwycięstwa w obliczu Konwencyi Narodowej złożyć mają.

Po przeczytaniu raportu takowego, dekretowano, iż Armia Pyreńska na Wschodzie, nieprzeistnie dobrze zaslugiwac się Ojczyźnie, i że w *Bagnoules* ma bydz wystawiony monument z napisem — Tu 7,000 Hiszpanow składają swą bieln przed Republikanami Francuskimi. —

Kapitulacya wielkiej wagi w *Collioure* na dniu 26. Maja między Generalem *Dugommier*, i Generalem Hiszpańskim *Navarro* w ośmiu Punktach zawarta została. W której ten jest szczególny warunek, że w proporcyz liczby wojska Hiszpańskiego Garnizonu w *Collioure* składającego, tyleż Jeńców, albo Mieszkańców Francuzkich do Hiszpanii uprowa-

wadzonych bydz ma, razem też i wszelkie rekwizyta wojenne z Miast Francuzkich wywiezione, iż na powrót przyzstawione będą zupełnie, powyższą Kapitulacyą nayuroczysciey zaręczonym zostało.

Z *Hamburga* dnia 17. Czerwca.

Na *Elbę* przybyło dwie Królewskie Angielskie Fregaty, z których każda jest od 32. Armat i po 250 ludzi obeymują. Fregaty te jak twierdzą miały przywieść dla Króla Pruskiego 100 000 Funtow Sztetlingow, potug niedawno zawartej między temi Dworami Konwencyi za sprzedanie dla cudzey obrony ludzi w liczbie 64 000 którzy powinni się być za Kray, który ich cale nie interesuje.

Z *Kopenhagi* dnia 14. Czerwca.

Fregata *Tyton* wyszła ku Szwedzkiej Flocie. Dzis Król i Arcy Xwże udali się na brzeg Morza, aby się bliży Flocie przypatrzyć.

Mówią tu, że Angielska Flota na północnym morzu jest spodziewana, kończąc złączenia się z Moskiewską Flotą.

Angielski Pofel *P. Hayles* oskarżył Profesora *Rabbeek*, wydawcę Duńskiego Dziennika, że go w pomienionym piśmie osobiście dotknął, napisawszy z tego powodu zażalający List do Ministra Pana *Beusthoff*. List ten jakkolwiek był z zapalem p fany, Autor jednak Dziennika przez Sąd pierwszej Instancyi od wszelkich kar uwolnionym został.

Z *Londynu* dnia 13. Czerwca.

Pierwsza w czasie wojny terażniejszey znaczniejsza batalia na Morzu, po wyzey *Brest* stoczona była 1. Czerwca między Flotą W. Brytanii pod Kommandą Admirala *Howe* z 25. liniowych Okrętow, i Flotą Francuską od 25. do 26. pod Kommandą Admirala *Feveuse*. Mimo znaczney straty i szkody, którą ma Flotta Angielska w ludziach, ekwipażu, Mafztach, &c. odniosła jednak zwycięstwo nad Flotą Francuską, zabrawszy jej liniowych Okrętow 6. a 7my w mocy już zwycięzcow będący, (przez znaczne w czasie bitwy uszkodzenie) na dno poszedł, zaledwo ludzi z niego wyratowano. Dwie tedy przyjemne nowiny jednego prawie czasu około dnia 10. tego Miesiaca przyszły do Anglii, pierwsza: pomienione zwycięstwo Morzkie Admirala *Howe*, druga: dobytcie *Batlii* w Korfycie przez Admirala *Hood*.

Z *Bruxelli* dnia 14. Czerwca.

Dochodzą nas nieprzyjemne nowiny z *Flandryi*, że się tam Francuzi coraz bardziey wzmagają. General *Clairfait* po kilkakrotnie chciał gadz odpor nieprzyjacielowi, ale zawsze prawie ze stratą swoją cofac się musiał, i nie mógł przeszkodzić oblężeniu *Ipru*: a może już i zdobyciu jego przez Francuzow wedle wszelkiego podobienstwa, mimo tego że garnizon tamedzny wycieczki czynił. Francuzom przyszły posilki od *Lille* i *Courtray*. General *Clairfait* przegrawszy bitwę nie daleko od *Ipru*, udał się do *Bruges*, tymczasem Francuzi opanowali *Roefelaer*. Z drugiey strony aż do *Nieuportu* i ku *Ostendzie* zachodzą. Lękamy się o *Nieuport*, żeby go nieprzyjaciel nie opanował.